РЕЦЕНЗІЯ

на монографію Проціва Олега Романовича «Історія мисливської зброярської галузі Галичини середини XIX – початку XX століття»

Основним завданням мисливської галузі є охорона, відтворення, регулювання популяції мисливських тварин, надання послуг учасникам полювання, наповнення державного бюджету. Мисливська галузь є учасником формування і розвитку суспільних відносин у процесі соціально-економічного, екологічного та рекреаційного розвитку країни. У сучасній Україні мисливське господарство зазнає серйозних трансформацій, що потребує відповідного науково-методичного супроводу.

Ефективність галузі мисливського господарства тісно пов'язана з іншими галузями суспільного виробництва. Однією з найважливіших напрямів було й залишається виробництво знарядь, які забезпечують ефективне та гуманне добування дичини. Тому актуальним на цей час залишається історичний досвід організації виробництва, торгівлі та ремонту мисливської зброї Галичини кінця XIX – початку XX століття.

З огляду на це набувають вагомості наукові дослідження, пов'язані з теоретичним обґрунтуванням сутності мисливського зброярства як явища, а також з вивченням і адаптуванням історичного досвіду його організації та розвитку для державного регулювання мисливського господарства сучасної України.

Для раціонального ведення мисливського господарства необхідне ефективне нормативно-правове забезпечення торгівлі, виробництва, набуття у власність вогнепальної мисливської зброї.

Висновки, пропозиції, методичні рекомендації, що містяться в монографії, ґрунтуються на принципах системності та узагальненні теоретичних положень, прикладних розробок і нормативно-правових актів, які становлять методологічну й правову базу дослідження.

Автором використано сукупність загальнонаукових і спеціальних методів дослідження, що також підвищує ступінь обґрунтованості одержаних результатів.

У монографії на основі опрацювання історичної фахової та публіцистичної літератури описано та проаналізовано діяльність підприємців, які займались у Галичині середини XIX – початку XX століття зброярським промислом, серед яких: Альфред Дзіковський, Болеслав Янковський, Стефан Пєлецький, Амброзій Соболта, Тадеуш Святкевич, Валеріан Шадковський, Казимир Табачковський; у Перемишлянському повіті – Стефан Крисяк, Ян Крук, Йозеф Крисяк, Людвік Цесля, у Жешівському – Адольф Рутовський; Тарнові – Кароль Біртус та Кароль Дудзінський; у Золочеві – Францішек Круковецький; у Рожнятові – Антоній Пальчинській. Описано діяльність зброярського заводу «Арма» у Львові та кустарні методи виготовлення зброї на Гуцульщині. Описано рекламу зброярських підприємств та їхньої

продукції у фаховому мисливському виданні «Ловець», публіцистичних часописах «Газета народова», «Газета Львівська», «Газета спортивна», «Кур'єр Львівський»; у щорічному «Мисливському та рибальському календарі», календарі «Галичанин», каталогах виставок, на яких у Галичині експонували мисливську зброю (1877 р. та 1894 р.), а також у промислово-торгових довідниках. Описано та проаналізовано правове регулювання обігу мисливської зброярської продукції та практику його правозастосування.

Робота є вагомим внеском автора в обґрунтування науково-теоретичних підходів, методичних та практичних рекомендацій щодо актуалізації історичного досвіду організації мисливської зброярської галузі у Галичині середини XIX – початку XX ст. для державного регулювання в сучасній Україні. Значущість результатів дослідження полягає в тому, що вони створюють теоретичну та методичну базу для практичного вдосконалення комплексу науково-теоретичних підходів до процесів удосконалення розвитку державного регулювання обігу вогнепальної мисливської зброї. Теоретичні положення монографії становлять інтерес як для проведення подальших наукових досліджень з цієї проблематики, так і для використання в навчальному процесі.

З огляду на актуальність, новизну, важливість одержаних автором наукових результатів, їх обґрунтованість і достовірність, а також практичну цінність сформульованих положень і висновків, вважаю що монографічна робота Проціва О. Р. «Історія мисливської зброярської галузі Галичини середини XIX – початку XX століття» заслуговує на публікування.

Завідувач кафедри готельно-ресторанної
та курортної справи
ДВНЗ «Прикарпатський національний університет
імені Василя Стефаника»,
доктор історичних наук, професор **В.М. Клапчук**

